

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an . . . . . 240 Lei Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei Un număr . . . . . 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p style="text-align: center;">APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	---

Nr. 141 Pr. 1940.

VASILE,

din îndurarea lui Dumnezeu dreptcredinciosul episcop
al eparhiei Caransebeșului.

Iubitului Cler și Popor dreptcredincios din această de Dumnezeu păzită eparhie:
Har și milă dela Dumnezeu-Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos.
Iar dela smerenia noastră arhierească binecuvântare.

HRISTOS A ÎNVIAT!

„... Pe Iisus căutați, Nazari-
neanul, Cel răstignit; S'a sculat,
nu este aici...” (Mc. XVI, 6)

Iubiți fii sufletești,

Salutul acesta creștinesc de praznic, cu care și îngerul a întâmpinat pe femeile miro-
noșite, în goana lor de dimineață spre mormântul gol, strămoșescul nostru: „*Hristos a înviat!*”
răsună azi din nou în toată lumea creștină. El cuprinde o minunată veste, vestea cea mai
fericitoare ce s'a adus vreodată în lume. Vestea aceasta a învierii Domnului a schimbat
odinioară durerea și întristarea în bucurie, frica și îngrijorarea în încredere și nădejde,
înfrângerea și dăsnădejdea în biruință strălucitoare. Ea a făcut din oameni fără nume
mucenici și mărturisitori cinstiți azi de toată lumea creștină. Cu ea a cucerit creștinismul
lumea păgână. Căci această veste a învierii lui Iisus Hristos Mântuitorul a fost în stare să
facă din apostolii și ucenicii Domnului, copleșiți de frică după prinderea învățătorului lor,
eroi neînfricați, care, învingându-se pe sine și neputințele legate de lutul viețuirii lor pămân-
tești, prin aceasta au biruit lumea. Binevestirea învierii Domnului a răspândit în lume lumina
adevărului, care a spulberat întunerecul păgânătății și al păcatului. Ea a prefăcut slăbiciunea
celor puși în slujba ei întru putere și a înnoit, pe această cale, fața pământului. Căci ea
este vestea despre biruința vieții asupra morții, vestea reîntoarcerii omenirii întregi, de pe
căile păcatului și ale morții, iarăși în casa părintească a Tatălui ceresc, prin împlinirea
desăvârșită de către Iisus a slujbei Sale de Mântuitor al neamului omenesc.

Mai minunat este că această veste isvorăște *dintr'un mormânt*, din mormântul de
pe Golgota, odată cu răsturnarea pietrei de pe el.

Câte morminte nu sunt în lumea aceasta, pe suprafața pământului locuit de oamenii?
Morminte mici, neînsemnate, neștiute de nimeni, care totuși ascund sub gheața lor fiecare câte
un trup de om. Dar și morminte mari, morminte ce acopăr popoare întregi, cu toată
cultura lor odinioară înfloritoare; morminte în care au apus ideile și nădejdi ce au însuflețit
și călăuzit cândva omenirea întreagă.

Tot ceea ce a fost odată bogăție, frumusețe, putere, strălucire și-a găsit, în cele din urmă, mormântul său. Aceasta e legea de neînconjurat, legea stăpânitoare a tot ceea ce viețuiește pe pământ. Deasupra tuturor mormintelor a sunat cândva plângere și tânguire. Pe urmă a rămas amintirea, ștearsă și ea, cu vremea, de uitare.

Cu totul altfel s'au petrecut lucrurile în jurul mormântului Domnului, din stânca de lângă Ierusalim. Aici n'a trecut aproape, vremea plângerii purtătoarelor de mir muieri și iată că tânguirea și jalea se schimbă întru bucurie, plângerea în cântare de slavă. Cântare care de atunci, de aproape două mii de ani, n'a mai încetat niciodată și va suna mereu, cât va trăi om pe pământ. Legea stăpânitoare peste tot pământul pe Golgota s'a dovedit fără putere. În mormântul Domnului moartea cu vieața s'au împăcat în chip tainic. Moartea s'a făcut vieață, vieață bogată, plină de har, vieață fără de sfârșit, pentru că vine de la Dumnezeu.

Vestea despre această tainică și covârșitoare vieață fără de sfârșit ni-o vestește și nouă, celor de azi, mormântul de pe Golgota, în fiecare an la luminatul praznic al Învierii Domnului. Vestea că Hristos Domnul, după ce pe cruce își încredinșase Duhul în mâinile Părintelui Său și, prin râvna lui Iosif cel cu bun chip și a lui Nicodim, cu miresme și cu giulgiuri în mormânt cu trupul a petrecut, în iad cu sufletul S'a pogorît și, în același timp, în raiu cu tâlharul și pe scaun cu Tatăl și cu Duhul Său, ca un Necuprins, a treia zi, ca un mire dintr'o cămară, a eșit din mormânt, înviind Ca un biruitor al morții. Întâiul și Unul-născut al Tatălui se face la fel „*începătura celor adormiți*” și „*întâi-născut*” din mormânt. Din iubire dumnezească față de noi oamenii Iisus Hristos, Mântuitorul a gustat amarul morții. Dar cu putere dumnezească învie din mormânt, biruind moartea. El se face *Mielul de Paști* al lumii, spre a săvârși mântuirea noastră. Iar înviind din morți se arată întru slavă, mai mult decât împărătească, spre a întări credința noastră în puterea covârșitoare a mântuirii ce El ni-a prilejuit. Pe vestea bună despre învierea Domnului se reazimă toată legea noastră creștinească, creștinismul ca religie. Pe ea se întemeiază credința noastră și nădejdea mântuirii noastre. Cum atât de nimerit a mărturisit și sfântul apostol Pavel, zicând: „*Iar dacă n'a înviat Hristos, zadarnică este propoveduirea noastră... zadarnică este credința voastră... Iar acum Hristos S'a sculat din morți, începătură celor adormiți S'a făcut*”. (I. Cor. XV, 14, 17, 20.)

La fel cu apostolul Pavel și pe temelul mărturisirii lui a primit și a privit vestea bună despre adevărul învierii Domnului și sfânta noastră Biserică ortodoxă, dintru începuturile ei și până azi. Pe acest adevăr și-a întemeiat ea toată vieața ei, toată pașnica ei dăinuire și desvoltare pe acest pământ, ca și nădejdlile ei de viitor, îndreptate spre veșnicie. Hristos a înviat!, acest adevăr mântuitor l-a predicat și l-a strigat în lume sfânta noastră Biserică și Mireasă a lui Hristos peste toate veacurile ei de prigoană și suferințe. Peste toate pustiirile, nelegiuirile și cruzimile cu care a însângerat lumea, prin atâtea veacuri, ura, dorul de răzbunare, lăcomia după pradă și dorul de cucerire al oamenilor, prin mii de războaie. Și cu aceeași convingere și însuflețire își cântă Biserica noastră aceeași cântare de biruință *prin noi toți și azi*, peste toate ruinele de sfinte lăcașuri și pașnice căminuri, peste toate uciderile, zdruncinările de suflete, incalcările și nelegiuirile cu care a acoperit, o bună parte a lumii, și azi diavoleasca ură a celorce luptă împotriva lui Dumnezeu și a slugilor Lui credincioase. Nici durere, nici lipsuri, nici lupte, nici desbinări, sau sfășieri nu pot face să amuțescă această cântare de biruință a Bisericii la praznicul învierii Mirelui și Stăpânului Ei.

Iar această purtare a Bisericii noastre nu înseamnă că Ea privește cu ușurință și nepăsare greutățile și neajunsurile, de care este bătuită vieața noastră pământească și nu se înduioșează de soarta noastră, a membrilor ei. Ci și această a ei purtare se potrivește minunat cu misiunea ei mântuitoare între noi pământeni. Ca și cu rosturile ce le are

ea și sfințele ei așezăminte în viața noastră creștinească. Bucuria de Paști a Bisericii noastre isvorăște din mormântul gol al Mântuitorului înviat. Dar și din privirea ei îndreptată, peste mărginirile acestei vieți pământești, în depărtări veșnice de fericitoare și îndreptățite nădejdi pentru noi, spre care tot învierea Domnului ni-a deschis și nouă drumul. Bucuria de Paști a sfintei noastre Biserici este bucurie pentru biruința Intemeietorului Ei, a Domnului Iisus Hristos asupra morții. Și, în același timp, bucuria Maicii noastre iubitoare pentru mântuirea, prin această învingere, a noastră, a fiilor Ei. Vestea bună a învierii Domnului, isvorâtă din mormântul de pe Golgota și propovedită nouă de sfânta noastră Biserică, este pentru noi oamenii și răspunsul deslușit și neîndoios privitor la cele din urmă ale vieții noastre pământești. Ea cuprinde pentru noi, pe lângă temeiurile credinței noastre într-o viață vecinică, și asigurarea că, prin prelungirea firului vieții noastre dincolo de mormânt, toate tainele chinuitoare de suflet ale acestei vieți pământești își primesc fireasca lor deslegare.

Pentru creștinul cucernic, cu sufletul copleșit de lumina Praznicului Învierii Domnului, vestea bună ce isvorăște din mormântul de pe Golgota este veste de bucurie, veste de biruință. Mormântul de pe Golgota, rămas gol prin învierea lui Hristos Mântuitorul, vestește biruință. Dar, în același timp, și îmbărbătează spre luptă aducătoare de biruință pe totu creștinul care privește cu luminată înțelegere de praznic taina vestirii lui și se reazimă cu încredere nestrămutată pe ajutorul Celui ce, prin învierea Sa, ni-a asigurat și nouă biruință asupra păcatului și a morții. Un astfel de creștin știe, că oricât de întunecoasă și îngrozitoare ar fi noaptea ispitelor și a suferinții pentru el, întunerecul și groaza ei vor fi spulberate de soarele strălucitor al învierii. Nicio vină, a niciunui creștin nu este așa de grea, ca biruința învierii să nu fi adus scăpare de ea. Nicio suferință din viața noastră nu poate fi atât de grea de purtat, încât ea să nu fie ușurată de nădejdea, atât de întremătoare, că: *„De vreme ce pătimim împreună cu Dânsul (Hristos) să ne și proslăvim împreună cu Dânsul”*, (Rom. VIII, 17).

Iubiți fii sufleșteți,

Credința că prin biruința învierii din mormânt a lui Iisus Mântuitorul ni-s'a dobândit și nouă, tuturor creștinilor, puterea de a întâmpina, cu creștinească răbdare și statornicie în rugăciune și virtute, toate încercările grele prin care trecem în cursul vieții noastre pământești, ne va ajuta să trecem și peste îngrijorările, amenințările și ispitele acestor vremuri grele de azi. Aceasta este binecuvântata îmbărbătare, ce trebuie să ni-o aducă — la Praznicul Învierii Domnului din anul acesta — pornind din mormântul de pe Golgota, vestea bună a învierii Domnului în suflețe, în familii, în viața de obște din Țara noastră. Atât nouă celor rămași acasă, cât și iubiților noștri, chemați să-și pună piepturile și viața, cu însuflețire și iubire de neam și glia strămoșească, zăgaz de nebiruit în calea oricărei încercări ce ar amenința să schimbe veșnicile hotare ale scumpei noastre patrii, cu atâtea jertfe întregită. Sau să încalce drepturile noastre pe acest pământ al Țării, îngrășat cu sudoarea, cu lacrimile și sângele vrednicilor noștri înaintași. Cu atât mai mult, cu cât la glasul acesta de duhovnicească îmbărbătare, ce ne vine azi dinspre Golgota, se adaug, pline de îndemn și muștrare — pentru caz de neascultare — șoaptele tainice ale atâtor morminte scumpe de eroi, cu care e presărat pământul Țării noastre: morminte de părinți și strămoși, care au luptat, în vremuri de obidă, pentru a ne păstra limba, legea și naționalitatea; morminte de părinți și frați, care s'au jertfit pentru a ne asigura unitatea neamului și a pământului nostru românesc. Aceste tainice șoapte, pornite de sub glia strămoșească, presărată cu morminte, răsbateși din apelurile ce Majestatea Sa, Iubitul nostru Rege și luminații Săi Sfetnici ni le adresează, cu îndemnul de a lăsa la o parte — azi mai mult ca oricând — tot ceea ce ne-ar putea desbina și prin aceasta slăbi și mai cu osebire să căutăm să sporim tot ceea ce ne apropie, tot ceea ce ne poate mai mult încheaga în zid nebiruit în jurul Tronului și la luptă — fiecare la locul său — pentru izbânda idealului —

atât de scump înaintașilor noștri și nouă — de a păstra, cu orice jertfă, unitatea neamului și nestrămutate veșnicele hotare ale Țării întregite.

Lăsând deci, iubiților, ca vestea bună a învierii Domnului, pornită din mormântul de pe Golgota, să ne cucerească din nou sufletele și înțelegerea tainei luminatului Praznic al Invierii Domnului să sporească în noi îndemnurile și hotărârile de a ne îndrepta, de azi încolo, gândirea și întreagă viețuirea tot mai mult după mântuitoarea povață a învățaturii dumnezești, lăsată în sfânta noastră Biserică de Mântuitorul, pentru îndrumarea noastră pe căile mântuirii, odată cu aceasta să ne străduim, ca prin iubirea noastră creștinească față de aproapele nostru în suferință și lipsuri, prin iubirea noastră de Neam și Țară să putem sta împotriva ispitirilor cu care ne împresoară vremurile grele prin care trecem.

În primul rând să grijim cu toții ca noi, cei rămași acasă, să nu ne dovedim întru nimic mai prejos de vitejii noștri, ce stau concentrați la hotare, spre a preîntâmpina orice primejdie, ce s'ar putea abate asupra noastră, din orice parte. În acest scop se cere, ca toți, cărora ne dă mâna, să purtăm grijă de familiile și gospodăriile celor ce sunt departe de vetrele lor, ca și de ale noastre. Recunoștința cu care datorăm vitejilor noștri să ne oblige a purta grijă, ca nicio familie, a niciunui concentrat să nu sufere nicio lipsă, sau neajuns și nicio brazdă din ogoarele lor să nu rămână neînsămânțată. Peste tot să nu lăsăm ca, în urma iernei lungi și grele și a primăverii care întârzie încă, să rămână neînsămânțată fie chiar și numai o singură palmă de pământ. Ci, făcând din noapte zi, să ne silim ca, prin munca noastră sporită, producția ogoarelor noastre să prisosească peste obișnuit, ca, după acoperirea trebuințelor armatei și ale populației Țării, din exportul acestui prisos Stăpânirea noastră să poată cumpăra toate cele trebuincioase pentru înzestrarea scumpei noastre armate și pentru întărirea granițelor Țării.

Pentru același scop al înzestrării armatei și al întăririi granițelor să nu șovăim o clipă de a ne da agoniseliile, subscriind bonuri de înzestrare a armatei, pentru întărirea brațelor vitejilor noștri dela hotare, punându-le la îndemână cele mai desăvârșite arme, spre a-și putea împlini cu strămoșească vrednicie datoria de ostași și apărători ai Țării. Pe lângă acestea, având conștiința că în vremuri grele, cum sunt cele de azi, toată obștea Neamului și fiecare la locul său trebuie să fie la înălțimea îndatoririlor ce ni le impun astfel de vremuri, fiecare din noi să se grăbească a-și plăti din vreme impozitele legale, spre a înlesni astfel Stăpânirii noastre naționale acoperirea tuturor cheltuelilor sporite, ce le aduce cu sine anevoioasa îndrumare a treburilor Țării, în împrejurări grele cum sunt cele de azi.

Primind în suflete, cu duhovnicească înțelegere, și la acest Praznic al Invierii Domnului vestea bună, ce străbate până la noi peste veacuri din mormântul de pe Golgota, azi întovărășită însă, de șoapta de îndemn a mormintelor de eroi, cu care e presărat pământul Țării noastre, șoaptă ce tremură cu căldură în apelurile către noi ale Majestății Sale Regelui și ale luminașilor Sfetnici ai Majestății Sale, pentru îndeplinirea din partea noastră a unor îndatoriri de creștinească virtute și înalt patriotism, cum sunt cele ce am încercat să Vi le pun la inimă în cele de până aci, putem spune, iubiților, că am primit cu vrednicie Sfintele Paști ale Domnului, cu toată lumina și puterea mântuitoare ce ni-o prilejuesc ele și cu creștineasca nădejde, la care ne îndreptățește minunata înviere din morții a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Amin.

Caransebeș, la Praznicul Invierii Domnului din anul 1940.

Al Vostru, al tuturor, iubitor părinte:

† VASILE

Episcop.

Inviere și suferință.

Învierea lui Iisus este sărbătoarea cea mai mare a lumii creștine. Ea ne amintește intrarea triumfală a creștinismului în lume, iar pentru noi oamenii, învierea Mântuitorului înseamnă biruința vieții asupra morții.

Atâtea dureri și rele de care suferim în viață le putem lecu sau cel puțin îmblânzi. Moartea însă covârșește orice putere omenească și nici un muritor n'a izbutit până astăzi să o elintească de la capătul scurtei sale vieți pământești. Filosofia este măreția omului, știința e puterea lui, dar ce poate filosofia și ce poate știința în fața morții. Moartea rămâne limita tuturor puterilor omenești.

Nu ca simplă idee însă învierea este o trăsătură specifică a creștinismului ci ca realitate istorică, în primul rând. Ca idee, nemurirea sufletului este un bun comun al tuturor oamenilor și religiunilor înainte de creștinism. Diferența apare în felul cum au conceput ele nemurirea. Metempsihoza, de exemplu, este unul din felurile greșite cum își imaginau cei vechi nemurirea și învierea. Pentru noi ea este un document și o eroare. Ca document metempsihoza este o dovadă a credinței în nemurire înainte de Hristos, ca eroare este o dovadă a incapacității omului de a concepe cu mintea lui adevărul învierii.

Născută din spaima morții, metempsihoza este o absurditate care se pretează mai mult la anecdote vesele. Ce mângăiere poate fi oare pentru un suflet care și-ar aminti că o păscut iarbă pe vremea lui Iuliu Cezar și a văzut cu ochi de broască pe Napoleon?

Dacă omul pus în fața inevitabilului fenomen al morții, a crezut totdeauna în nemurire, Iisus ne-a dovedit că această credință e dreaptă în fondul ei și că înfrângerea morții e o realitate. Și această dovadă el nu ne-a făcut-o în mod filosofic ca Socrate sau Platon sau Immanuel Kant, ci murind real ca toți oamenii, îngropându-se real ca toți oamenii și înviind real cum vor învia toți oamenii.

E drept că acest fapt depășește puterea de înțelegere a minții noastre. Urmează dar să-l tăgăduim? Dar ce ne folosește să tăgăduim învierea când toată ființa noastră, îngrozită de puterea morții, strigă după viața fără sfârșit de dincolo de mormânt. Învierea lui Iisus, ca fapt istoric, corespunde tocmai acestui strigăt al sufletului nostru după nemurire.

Fără credința în învierea Mântuitorului, creștinismul, cu toată măreția lui, n'ar fi decât o minciună.

În sens creștin, învierea este soarele fără apus care luminează în urmă istoria vieții lui Iisus pe pământ, iar înainte destinul omului în viața viitoare. Și spre acest destin creștinismul își orientează întreaga lui viață morală. Căci cel înviat nu ne-a dat numai siguranța învierii noastre de mâine, ci ne-a arătat și calea care duce spre ziua cea neînserată a împărăției lui.

Iată cum ne vestește Iisus însuși venirea acelei zile:

Odată pământul își va opri mersul și lumina soarelui se va stinge. Lumea în care trăim noi se va sfârși după cum o confirmă aceasta și știința astronomilor. Atunci va fi judecata din urmă. În fața stăpânului veșniciei, oamenii se vor împărți în două: cei buni la dreapta, cei răi la stânga. Pentru răsplata unii, pentru pedeapsă alții. Care va fi criteriul acestui judecări finale ni-l spune textul Evangheliei.

„Atunci va zice Împăratul celor dreapta lui: veniți binecuvântații Părintelui meu și moșteniți împărăția care e gătită pentru voi dela întemeierea lumii. Că flămând am fost și mi-ați dat de am mâncat, însetat am fost și mi-ați dat să beau, străin am fost și m'ați primit; gol am fost și m'ați îmbrăcat, bolnav am fost și m'ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la mine...”

Și când cei drepti își vor aminti că au făcut toate acestea dar se vor întreba nedumeriți când le-au făcut ei pentru Iisus, Împăratul le va răspunde:

„Amin zic vouă: întrucât ați făcut unuia din acești frați mai mici ai mei, mie ați făcut”.

În ziua cea mare deci a învierii noastre, când tot ce-i pământesc va dispărea, un singur lucru va hotărî destinul nostru pentru totdeauna. Acest lucru este iubirea noastră pentru suferința și durerea oamenilor.

Cine se mai îndoiește dacă Iisus a înviat, să-l privească în miile și milioanele de oameni zdrobiți și ofiliți de mizerie. El este cel flămând, cel însetat, cel fără de adăpost, el este cel gol, el este cel ce se stinge de boală. Toți desmoșteniții, toți nenorociții sunt frații lui.

Cine are scârbă de cel nenorocit are scârbă în realitate, de Iisus Hristos.

Când cel sătul va avea milă de cel flămând, când cel înțolțit va plânge și va avea milă pentru cel gol, când cel sănătos va avea milă pentru cel bolnav, atunci se va realiza împărăția bunătații, între oameni.

În ziua aceea mare și sfântă, fața omeneirii va străluci așa cum a strălucit fața dumnezeiască a Mântuitorului când a înviat din morți.

Biruirea morții.

Dacă urmările spirituale ale păcatului strămoșesc nu sunt vizibile pentru toată lumea, putând fi uneori chiar negate, urmările lui corporale poartă peste timpuri un sigiliu universal, de care nimeni dintre oameni încă nu a scăpat: *moartea*.

În virtutea păcatului strămoșesc a murit omenirea înainte de venirea Domnului nostru Iisus Hristos; în virtutea aceluiaș păcat moare omenirea și după înălțarea la cer a Domnului nostru Iisus Hristos.

Până acum moartea a fost învinsă numai odată, de Fiul lui Dumnezeu; prin această învingere s'a desridicat eternitatea morții de deasupra omenirii: omenirea își poate lucra mântuirea sa spirituală; ce va culmina în învierea trupească universală, dela sfârșitul lumii.

Iisus Hristos se face primișorul învierilor noastre de dincolo de veac.

Sub veac, omenirii îi rămâne amintirea cea mai tragică din câte culpabilitatea sa i-a pricinuit — moartea.

Moartea, spre amintirea stării fericite din rai; moartea, spre amintirea păcatului comis; moartea, spre pedepsirea sumeției omenești; moartea, spre cutremurată grijă de cele ce-l așteaptă pe fiecare; moartea, spre deșteptare, la o nouă viață, reînviată.

Pentru creștinul bun, nonsensul atâtor morți zilnice, ori preatimpurii își va afla adevăratul sens în învierea cea de obște, când lucrul fiecăruia se va vădi, viața fiecăruia se va cântări, iar moartea fiecăruia își va primi răsplata.

Dumnezeu — Omul a biruit moartea prin Sine — însuși, fără ajutor omenească; noi murim în neputință omenească și înviem cu putere dumnezească.

Înviem spre judecată, ca drepti fiind: să primim cununa unei veșnice fericiri în Domnul, iar păcătoși: să murim din nou și pentru totdeauna.

De aceea, Iisus Hristos învie de atâtea ori între noi, spre a ne aduce aminte de moartea noastră neputincioasă și de perspectiva unei fericiri unice, ce ne e hărăzită prin această înviere.

An de an, Domnul nostru Iisus Hristos reeditează real minunea învierii; an de an, Domnul nostru Iisus Hristos învinge real moartea, în fața căreia noi suntem atât de neputincioși.

Dar nimeni dintre oameni nu lucrează pentru învierea sa...

Din contră, pe pământ s'a întins nebună întrecere în slujba morții...

Mai semnificativ decât niciodată, în mijlocul atâtor morți și campioni spre moarte, Domnul nostru Iisus Hristos învie din nou.

Mai mult decât oricând, biruința Domnului nostru Iisus Hristos asupra morții își are adâncă sa valoare pentru omenire.

Și mai îmbietor decât oricând, ne cheamă Domnul nostru Iisus Hristos să colaborăm împreună, oameni și Dumnezeu, spre biruința finală asupra morții.

Prof. Dr. Petru Rezuș.

Învierea.

Dogma Învierii lui Hristos, se deslușește din umbra veșniciei, ca un prim centru de preocupare a tuturor gândurilor omenești.

Învierea încrustează pe răbojul svârcolirii cotidiene, nuanțări de viață nouă, dăltuind în slova scripturei nemincinoase, o întreagă gamă de suferințe, topite în cadre mari de istov, poleit cu mireasma dragostei nefățărită în omeniasca înălțare.

Învierea Crucificatului de pe Golgota, subliniază în concret ridicarea cugetelor amorțite în umbra morții, deasupra zaplazurilor rândășiei cotidiene, la înălțimea slavei tănuită în oblăncurile țăriilor celor de sus.

Creasta „Căpăținei“, împresurată de sarcasmul neghiob al unui leat scrântit la gândul Învierii, amorțită sub spuza neputințelor pământene, primește uluită *Trăinicia*, durată din veac, peste hotarele veșniciei...

Plăsmuirea „Cuvântului“ în trup, departe de a integra esența divină în noțiuni proprii truștelor măsuri, răgăzuește minții tăbărate, reconstituirea Adevărului descoperit aievea...

Iar' pe urcușurile judecăților șovăelnice în valabilitatea Dumnezeirei lui, Iisus, cristalizează — prin Înviere — rostuirea unei vieți nouă, după tiparul suferințelor împletite 'n cununa cu ghimpi ascuțiți, așezată pe fruntea-i svâcnindă de durerea spasmurilor morții, în faptul chinurii.

Reveria Învierii, despiciând granitul rece al înghețurilor atâtor inime la gândul zilei de mâine, ne ridică la înălțimea măririlor celor dintru înălțime azi, ca să ne scoboare mâine poate, în strădăncurile conștiințelor noastre ca Națiune, când va trebui să ne validăm ca entitate conștie de rostul ei în lume, hotărâtă să îndure orice până la răstignire pentru sigura ei Înviere.

Preot A. Gh. Mihailoviciu.

„Pacea creștină“.

Din stânca Golgotei isvorăște pacea lumii creștine, bunul cel mai de preț pe care Dumnezeu l-a dat oamenilor. O pace care nu însemnează trândăvie, lene, apatie; nu însemnează nelucrare, precum nu însemnează lucrare pizmașe, răutate, războiu.

Pacea creștină este darul Domnului nostru Iisus Hristos. „Pacea mea las vouă, pacea mea dau vouă“. Se grăește deci despre o anumită pace, despre pacea Domnului.

Și, este oare distinctă această pace de pacea pe care o înțelegem noi în decumun, pe care o dorim în deobște noi oamenii, ca pe cel mai de seamă element al conviețuirii noastre aici pe pământ?

Da, este o deosebire între o pace și alta. Pace este între oameni când ei trăesc în armonie. Pace domnește în lume când popoarele se stimează unele pe altele, se respectă și nu se atacă asemenea fiarelor; când văzduhurile sunt liniștite, sunt aducătoare de ploii curate, de belșug și mulțumire. Și totuși, nu aceasta e pacea pe care ni-o recomandă blândul Iisus.

Dar oare unde să afli această pace în vârtoarea unei vieți ce a răscolit lumi și împărății? Sub liniștitoarea umbră a smochinului unde Iisus se odihnește odată cu adevărat? Dar oare nu se revoltă El până și de astădată blestemând liniștea trândăvie a smochinului fără rod?

Cu mulțimile în munți și pe apă el poartă semnele proorocului semănător de neastâmpăr în forma ideilor nouă, iar pe apostoli îi învestește cu puteri mai mari decât ale tuturor luptătorilor lumii. Incât, cuvintele Sale „n'am venit să aduc pace ci sabie“, par a fi mai aproape de adevăr, căci azi după douăzeci de veacuri oamenii se răboiesc mai crâncen decât pomenește orice istorie și orice tradiție lumească...

Iată, pacea lui Iisus, este pacea inimii curate, pacea sufletului — pacea conștiinței. Sabia Lui este o sabie de ordin spiritual, iar lupta se duce împotriva păcatului.

Ce altceva ne spun nouă războaiele decât că lumea creștină trece printr'o gravă criză de conștiință. Ce altceva sunt ele decât o uitare de sine, de blândețe și ușoarele percepțe ale bunului Iisus.

Nimic din toate acestea nu mai stăpânesc azi pe oameni: nici credință, nici dragoste, nici bunătațe. Inimile lor, morminte spoite; faptele lor putregai și răutate.

În locul umilinței, îngâmfare; în locul

milei egoismul feroce; în loc de bunătațe, rânjim și arătăm unii altora colți de fiară sălbatecă.

Și toate acestea se întâmplă astăzi într'o lume ce-și zice creștină, ce merge la biserică, se roagă, dă dajdie... asemenea fariseului din templu și asemenea bărbatului care voia desăvârșirea. Barem unele popoare reneagă formal pe Iisus când propaga religia celui puternic, repudiind mila și ajutorarea pentru cel slab și neajutorat...

Iisus s'a răstignit acum douămii de ani pe dealul Căpăținei, dar faptele noastre îl răstignesc, și azi, zi de zi, mai chinuitor și mai umilitor decât ar spune orice grai. Căci, aminte să avem, odinioară „cei ce nu aveau lege, din fire făceau cele ale legii“. Noi azi avem o lege, plătită cu preț de sânge, și vai nouă, căci luând numele Lui îndeșert, nesocotim și legea și prețul acestei legi!

Pacea creștină isvorăște din stânca Golgotei, dar ea nu mai rodește între oameni; inimile creștinilor de astăzi sunt numai spini și mărăciniș, iar acolo nu mai rodește nimic.

Invierea Mântuitorului.

Sărbătoarea Invierii Mântuitorului Iisus rămâne un fapt esențial și unic în Istoria omenirii. Alături de nașterea, persoana Sa, învierea face parte din lanțul care se ține strâns și completează pe celelalte două. Născut dintr'o Fecioară Sfântă, Fiul lui Dumnezeu unic în lume, suferă moarte și a fost îngropat în mormânt, dar a înviat și trupul lui n'a văzut stricăciune.

Această minune a fost anunțată de David, cu mult înainte, iar în Faptele Apostolilor, citim următoarele: „Căci David zice despre dânsul: „Zăriam de mai înainte pe Domnul întotdeauna înaintea mea, pentru că este d'a dreapta mea, ca să nu fiu clătinat. De aceea veselitu-s'a inima mea și s'a bucurat limba mea, chiar și trupul meu își va pune locuința pe încredere. Pentru că nu vei lăsa sufletul meu în Iad, nici nu vei da pe cuviosul tău să vază stricăciunea. Făcutu-mi-ai cunoscut căile de vieață, umpleamă-vei de veselie cu fața ta“. Bărbați frați, îmi este iertat a vorbi fără sfială cătră voi despre patriarhul David, că și s'a sfârșit și înmormântat fu, și mormântul lui este între noi până în ziua

aceasta. Deci profet fiind și știind că, cu jurământu-i a jurat Dumnezeu că din rodul coapsei lui va pune pe tronul lui. Mai înainte văzând vorbe despre învierea lui Hristos, că nici nu fu lăsat în lad, nici trupul lui nu văzu stricăciune. Pe acest Iisus l-a înviat Dumnezeu, pentru care noi toți suntem martori“ (Faptele Apostolilor, II, 25-33). „Pe începătorul vieții“ pe care l-au omorât și pe care Dumnezeu l-a înviat dintre morți este dovada cea mai vie a divinității Fiului lui Dumnezeu și a învierii omenirii. *Intreg creștinismul are la bază taina minunată a Învierii. Sf. apostol Pavel ne demonstrează până la evidență, că: Dacă Hristos n'a înviat, deșartă este dar predica noastră, deșartă și credința voastră. Dar suntem aflați și martori mincinoși ai lui Dumnezeu, fiind că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că a înviat pe Hristos, pe care nu l-a înviat dacă cu adevărat morții nu înviază, căci dacă morții nu înviază, nici Hristos n'a fost înviat. (I. Corinteni, XV, 14-16). Invierea Mântuitorului Iisus Hristos a fost un fapt istoric.*

Misterul Învierii lui Iisus din Nazaret, care a ieșit viu din mormântul lui Iosif din Arimathiane arată elanul vieții creștine.

Adversarii creștinismului de atunci și până' u zilele noastre au multiplicat argumentele lor, ca să distrugă faptul sfânt al Învierii, eforturile lor au fost zadarnice. Iisus a prevăzut toate aceste efortări zadarnice, de aceea înainte de a se sui în ceruri, El a instituit pe apostolii Săi să fie martori“ ai minunii, pe care El a prezis-o de multe ori“: „Dar veți lua putere când Sfântul Duh va fi venit peste voi, și-mi veți fi martori în Ierusalim și în toată Iudea și în Samaria și până la marginea pământului“. (Faptele Apostolilor, I, 8). Apostolii s'au ținut de cuvânt și au împlinit această sublimă misiune. Dintre toți, Sf. Apostol Pavel a înțeles mai bine dogma învierii lui Hristos și'n epistolele Sale o înfățișează atât din punct de vedere teoretic cât și practic, ajungând la concluzia, că Iisus s'a manifestat în lume ca și un Fiu al lui Dumnezeu, și El a fost fondatorul creștinismului....

Biserica ortodoxă s'a orientat în toate vremurile spre eternitate — Ea a păstrat caracterul eschatologic al creștinismului primitiv, Ea a luptat totdeauna cu armele păcii și ale dragostei.

Invierea Domnului să ne aducă pacea și dragostea: „Să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu, iară dreptii să se veselească“....

Hristos a 'nviat!

Prof. Constantin Rudneanu.

Invierea Domnului.

...Veniți toți credincioșii să ne închinăm sfintei învieri a lui Hristos, că iată a venit, prin cruce, bucurie la toată lumea....

Ziua învierii Domnului este mai strălucitoare decât toate sărbătorile, este ziua cea mai luminoasă decât toate bucuriile, este cea mai stântă decât orice fericire, este a praznicelor praznic și sărbătoare sărbătorilor.

Veniți să ne închinăm.... căci aceasta este ziua în care prăznuim biruința luminii asupra întunerecului, biruința vieții asupra morții, căci: „Hristos este Invierea și Viața, cel ce crede în El, de și va muri, viu va fi.“ (Ioan XI. 25).

Aceasta este ziua în care Hristos ....cu moartea pre moarte a călcat... și porțile iadului a sfărâmat, puterea diavolului a zdrobit, iar nouă cale la ceruri ne-a pregătit.

Aceasta este ziua în care ....a venit, prin cruce, bucurie la toată lumea.... căci crucea lui Hristos a biruit puterile vrăjmașului, crucea lui Hristos ne-a adus nouă mântuire, de aceea crucea este rană diavolilor și cuvântul crucei celor pieritori nebunie este, iar celor credincioși mântuire (I. Cor. I. 18). ... *Crucii Tale ne închinăm, Hristoase....*

Aceasta este ziua cea luminoasă în care a înviat Domnul și lumina învierii Mântuitorului Iisus, se revarsă, din nou, ca un balsam binefăcător peste sufletele credincioase ale creștinilor, atât de dornice de pace și liniște, de iubire și mângăere.

Aceasta este ziua în care Pacea lui Hristos s'a revărsat în sufletele creștinilor, turburate de cea mai zguduitoare dramă a omenirii, când „Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii“ (Ioan I. 29) a fost crucificat pentru mântuirea lumii. Fie ca această Pace, să se reverse și acum din nou, asupra tuturor popoarelor și să fie iarăși: „pe pământ pace și între oameni bună învoire“.

Veniți toți credincioșii să ne bucurăm și să ne veselim, că aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'insa. Veniți să ne bucurăm ....că prăznuim a morții omorîre, a iadului sfărâmare și începătura altei vieți veșnice....

Veniți credincioșii.... ca primeniți în ființa noastră, desbrăcați de haina cea veche a patimilor omenești, împăcați cu noi înșine și cu sufletele curate, să vestim și noi această înviere unul altuia și cu o sfântă însuflețire să rostească și buzele noastre, sublima și îmbucurătoare înțâmpinare creștinească: „Hristos a înviat“.

Preot Ștefan Bololoiu.

„Lumină din lumină“ Invierea.

Vremurile cer oameni integri, cu patima jertfei, încununați de virtuți: generație de faptă și credință. Străjeria ca instituție de creștere a tineretului, realizează în fapt oamenii de mâine: corecți; iar, văzută prin lumina educației, ea completează în sensul național, Biserica: idealul suprem al vieții de dincolo.

Biserica este și a fost totdeauna conservatoarea elementului etnic român în decursul veacurilor. La altarul credinței, strămoșii noștri au trăit, au muncit și au murit în nădejdea învierii de veci.

Ca și atunci și acum noi tinerii de azi ne strângem la adăpost, la singura căldură și mângâiere, tărie și reconfortare a noastră, la picioarele lui Iisus, în pragul orbitei străluciri a cerului, la Biserică.

Și tocmai acesta este scopul însuși al Societății noastre religioase „Sf. Gheorghe“ de a întări în sufletele noastre credința în Dumnezeu, încrederea nezdruncinată în virtuțile cele dintâi ale neamului. Fiindcă noi credem în valoarea etică a credinței și dragostei creștinești.

Indemnurile și sfaturile pline de dragoste ale Părintelui nostru conducător sunt sămânța rodului bun...

Dar, cu toată curăția impulsurilor noastre, noi dibuim în pragul unui început. Ajutorul și sprijinul moral însă nu ne-a întârziat. Cu blândețe și seninătate apostolică Prea Sfinția Sa Părintele Episcop Vasile a coborât între noi spre a ne arăta calea de mântuire a unei vieți noi. Venit-a spre a ne dărui har și binecuvântare dumnezească.

Noi, membrii societății l-am primit cu inimă curată.

Și cât de mult l-au înduioșat pe Stăpânul și Arhiereul nostru sincerile noastre manifestări!

Recunoștința noastră e iubire, respectul nostru, devotament!

Cuvintele Prea Sfințitului Părinte Episcop ne dau tărie și încurajare în haosul clocotitor al vremii.

Și să fie spus doar atât în aceste clipe de zămislire nouă, spre a arăta un semn hotărâtor și neîndoios tinereții noastre:

„Lumină din lumină“.

Hamat Petru

președintele Soc. religioase „Sf. Gheorghe“
dela liceul „Tr. Doda“ Caransebeș

*Prin ziduri înnegrite, prin izul umezelii,
Al morții rece spirit se strecură'n tăcere;
Un singur glas îngână cuvintele de miere,
Inchise în tratajul străvechii evanghelii.*

*C'un muc în mâni moșneagul cu barba ca zăpada
Din cărți cu file unse norodul îl învață
Că moartea e în luptă cu veșnica vieață,
Că de trei zile 'nvinge, cumplit
muncindu-și prada.*

*O muzică adâncă și plină de blândețe
Pătrunde tânguioasă puternicile bolți:
„Peirea, Doamne sfinte, căzu în orice colț,
„Căci a căzut în însuși izvorul de vieți.*

*„Nimica înainte-ți e omul, ca un fulg,
„Ș'acest nimic îți cere o rață mângâioasă,
„In pâlcuri sunătoare de plânsete duioase
„A noastre rugi, Părinte, organelor se smulg“.*

*Apoi din nou tăcere, cutremur și sfială
Și negrul întunec se sperie de șoapte...
Două-spre-zece ceasuri răsundă...*

Miez de noapte...

De-odată 'n negre ziduri lumina dă năvală.

*Un clocot lung de glasuri vui de bucurie,
Colo 'n altar se uită și preoți și popor,
Cum din mormânt răsare Hristos învingător,
Iar inimele toate s'unesc în armonie:*

*„Cântări de laude 'nălțăm
Noi Ție Unuia;
Primindu-L cu psalmi și cu ramuri,
Plecați-vă neamuri.
Cântând Aleluia!*

*„Hristos a înviat din morți,
Cu cetele sfinte,
Cu moartea pe moarte călcând-o
Lumina ducând-o
Celor din morminte!“*

Mihail Eminescu.

Gânduri de Paști...

Toc..., toc..., toc..., e sunetul duios și în același timp vesel al toacei...

Duios, căci oare nu amintește el omenirii loviturile ciocanului în piroanele ce străbăteau mâinile și picioarele Mântuitorului!...

E duios, căci prin sunetul ei îți vine înaintea icoana tristă: . . . Iisus purtat dela Ana la Caiafa legat de mâini, Iisus bătut până la sânge cu nuieli, scuiat în față, încununat cu spini, pe drumul Golgotei căzut și încovoiat sub povara crucii, și . . . răstignit pe lemn în vârf de deal, între doi tâlhari!

În jurul lui aspect de sfârșit de lume: . . . Lacrimi fierbinți și nesfârșite de mamă cu inima frântă, țipete de tâlhari, cer întunecat cu soare stins, bubuiturile infernale ale cutremurilor pământului. . . Natura, plânge omorirea *Stăpânului* ei! A aceluia ce a așezat pământul peste ape, a întins cerul ca o piele și a pus soarele în nouri să lumineze ziua. Parecă voiește să înghită pe cei ce se ospătează din uciderea făcută!...

Răcnirea și hohotele naturii împreună cu zâmbetul blând al Celui răstignit îl duc pe vânzătorul Iuda cu capul în laț, sub întunecimea răstignirii.

Sunet vesel! . . . căci, cum nu poți crede în foc fără căldură, nici răstignirea Domnului nu poate fi fără înviere.

Învierea . . . soarele lucitor ca nici odată, natura înverzită, înveselită, gătită în haina învingerii și a sărbătorii de flori albe, cântece de veselie în cer sus și pe glob jos; inger pe pământ, mironosițe pe cale . . . iar în mijlocul acestui cadru . . . *Răstignitul* . . . cu semne în mâini și picioare, îmbrăcat în raze de lumină, urcă pe căile văzduhului. . .

Imbrăcați în sufletul alb al nevinovăției, cu haina sărbătorii pe noi și ouă roșii în mâini, cântăm cu universul bucuria biruinții veseliei asupra plângerii: . . . „*Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând*“.

Ilie Câmpianu.

Toți bunii Români

subscriu

Bonuri pentru înzestrarea Armatei!

Hristos a înviat

zicem tuturor prietenilor noștri. ==

Ș T I R I

Faptă creștinească au săvârșit membrii Oastei Domnului din Călnic, colectând pe seama credincioșilor noștri din Cornuțel suma de peste patru mii Lei cu cari preotul acestora a luat pe seama nou ziditei biserici icoana punerii în mormânt a Domnului. Iată cu adevărat ostași luptători pentru triumful poruncilor creștine!

Pentru cartea I. D. au contribuit: N. Cornean cons. ref. eparhial lei 500, protodiacon T. Roșca lei 500, pr. A. Uroș - Dobrița lei 500, pr. Liviu Dée - Voivodinți lei 400, pr. Dr. Iacob Crețiu - Macoviște lei 300, pr. Oct. Păuța - Voivodinți lei 100. Total 2300 lei. Suma anterioară lei 4900, total general lei 7200.

Notă oficială

Nr. 2396 Sc 1940.

Societatea „Sprijinul Orbilor din România“ cu sediul în București Bulevardul Carol I Nr. 96, roagă ca în cel mai scurt termen să i-se trimită sumele realizate din plasarea biletelor-cărămizi emise de societate anul trecut și a căror valabilitate a expirat la 1 Aprilie a. c.

Deci punem în vedere tuturor preoților cari au primit bilete-cărămizi, să se conformeze.

Caransebeș, la 19 Aprilie 1940.

Episcopul:
† VASILE

Consilier referent:
Nicolae Cornean.

Concurs

Ad. Nr 53 par ex 1940.

În baza ordinului Veneratului Consiliu Eparhial Nr. 1130 B. ex. 1940 din 23 Februarie, consiliul parohial ort. rom. din comuna **Călnic**, protopresbiteratul Bocșamontană, publică concurs pentru ocuparea postului de paroh dela parohia I-a de clasa II-a rămasă vacantă în urma pensionării preotului Petru Ieremia, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

I. Beneficii:

1. Una și jumătate sesiune parohială, constătătoare din 45 jughere pământ, după care alesul preot va plăti dările către stat.

2. Un intravilan în extensiune de 270 stp.
  3. Birul parohial: 20 litri porumb sfărâmat de fiecare număr de casă.
  4. Stola uzitată.
- Nefiind casă parohială alesul se va îngriji singur de locuință.

II. Indatoriri:

1. Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație.

Cei ce doresc să ocupe acest post întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan, își vor înainta cererile Consiliului parohial din Călnic, prin Prea On. Oficiu protopresbiteral al Bocșei-montane.

Reflectanții se vor prezenta cu știrea Prea On. Domn Protopresbiter tractual în vreo Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua alegerii.

Călnic, din ședința Consiliului parohial ținută la 3 Martie 1940.

Petru Albeanu
paroh președinte.

2—3

Solomon Modor
secretar.

CONCURS.

Nr. 98/1940.

Pe baza §-lui 63 din Statutul organic combinat cu § 23 p. 5 din acest Statut, precum și pe baza §-lui 7 din Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter și § II p. 4 lit. 1 din Normativ priv. la reg. func. org. protopresbiterale, — Consiliul eparhial publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter în tractul protopopesc al Caransebeșului, cu sediul în Caransebeș.

Recurenții la acest post au să dovedească că au cvalificațiunea prevăzută în concluzul Nr. III al congresului național bisericesc din anul 1888.

Beneficii:

1. Dotațiunea dela parohia I centrală protopresbiterală, din Caransebeș, care constă din:

a) Sesiunea parohială constatătoare din 32 jughere 951 stp.

b) Birul parohial uzitat.

c) Taxele stolare uzitate.

2. Dotațiunea protopresbiterală care constă din:

a) Sesiunea protopresbiterală, constatătoare din 32 jughere 800 stp.

b) Birul protopresbiteral anual, uzitat dela preoții tractului, conform decisului 32 din „Rescriptul declaratoriu iliric“.

c) Paușal de cancelarie în mărimea votată an de an de adunarea protopresbiterală.

Din considerare la probalitatea unei eventuale noi arondări a protopresbiteratelor, precum și a parohiilor și a fixării din nou a sesiunilor parohiale, pentru fiecare paroh din Caransebeș, viitorul protopop va trebui să-și dea consimțământul la noile arondări și la aceste schim-

bări în parohia centrală, fără a putea formula vre-o pretenziune materială.

Reflectanții la acest post își vor înainta petițiunile lor ajustate cu documentele autentice despre cvalificațiunea lor și ocupațiunea lor de până acuma, Consiliului eparhial în termen de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs în „Foaia Diecezană“.

Caransebeș, din ședința consiliului protopopesc ținută la 15 Martie 1940.

Președinte:
Pr. Isaia Suru
adm. protopopesc.

1—3

Secretar:
Ilie Sirbu
not. cons. protop.

De vânzare

O casă

in strada Căilor Ferate No. 25.

Informațiuni la redacție.

La „Librăria Diecezană“

din Caransebeș se găsesc următoarele cărți de predici:

Mitropolitul Moldovei Nicodem: „Predici“ despre căderea lui Adam, Păcat, Moarte și Inviere. Prețul 200 lei.

P. S. Episcop Vasile: „Praznic Luminat“ conține: predici la praznicele împărătești și ale Maicii Domnului. Legat lux 200 lei, broșat 150 lei exemplarul.

Episcop Nicodem: Semințe Evanghelice pt. „Ogorul Domnului“ vol. I, conține 75 predici catihetice pt. popor prețul 120 lei.

” ” Semințe Evanghelice pt. „Ogorul Domnului“ vol. V conține 58 cuvântări la postul mare, preț. 120 lei.

” ” Semințe Evanghelice pt. „Ogorul Domnului“ vol. VI, Predici la sărb. împărat. prețul 170 lei.

” ” Semințe Evanghelice pt. „Ogorul Domnului“ vol. VII, conține cuvântări la sărb. Maica Domnului, Dumineci, etc. prețul 110 lei.

” ” Semințe Evanghelice pt. „Ogorul Domnului“ vol. VIII, conține cuvântări Liturgice prețul 110 lei.

” ” Semințe Evanghelice pt. „Ogorul Domnului“ vol. XII, conține predici pt. tineretul școlar preț. 90 lei.

” ” „Ogorul Domnului“ vol. XIX, Cei perduți, prețul 80 lei.

Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș Societate pe Acții, Caransebeș.

Capital vărsat Lei 5,000.000.

Inscris în registrul bancar Nr. 7 din 9. IX. 1934.

Rezerve . . . Lei 558.589.

Bilanțul încheiat per 31 Decembrie 1939

Activ și aprobat de adunarea generală ordinară ținută la 20 Aprilie 1940. Pasiv

Cassa :			Capital social		5,000.000
Numerar efectiv	1,280.599		Fonduri de rezervă :		
Disponibil la B. N. R. și CEC	114.054		Rezervă legală		100.000
Cupoane scăzute	15.084	1,409.737	Fonduri de amortisment :		
Disponibil la bănci :			Pentru creanțe dubioase		464.672
In țară	272.668		Fond de pensie și ajutor al funcționari-		200.600
In străinătate	341	273.009	Depuneri spre fructificare :		
Portofoliul de titluri :			Din țară :		
Titluri românești			Depuneri noi :		
Cu venit fix :			La purtător sau nom. dar plăt. la purt.		
Efecte publice : v. n. Lei 154.000, în			Cu livrete de economie la purtător		4,796.696
Portof. V. R. 72.362	72.362		Creditori :		
Cu venit variabil			Din țară		
Act. necot. la bursă 208.750	8.980	81.342	Creditori reduși :		
Lei 362.750	81.342		rate întârziate	823.851	
Plasamentul fondului de rezervă :			Creditori nereduși noi	3,179.429	4,003.280
Efecte publice garantate de Stat v. n.			Angajamente de reescont :		
Lei 145.000, în Port. V. R.		74.500	In țară :		
Portofoliu de scont :			Curente :		
Plătibil în țară :			La alte bănci provenite din efecte		125.603
Cambii fără garanție	1,992.405		Conturi diverse creditoare		708.810
" garantate cu mărfuri, titluri etc.	613.500				
" cu ipotecă	2,382.022	4,987.927			
" din care rescontat Lei 125.603					
și în suferință Lei	243.020				
Debitori :					
Din țară :					
Debitori fără garanții	93.252				
" garanți cu ef. com. 1,045.000	575.150				
" " cu titluri	146.000				
" " cu ipotecă	1,567.760				
" " cu gar. diverse 2,200.000	1,042.193	2,742.735			
Creanțe în conversiune conf. legii din 7					
Aprilie 1934 (cota redusă)					
In portofoliu		3,382.238			
Imobile :					
Pt. uzul propriu și pt. locuințele funcț.	1,200.000				
Alte imobile	1,161.498	2,361.498			
Mobilier :					
Conturi tranzitorii debitoare		86.074			
Pierderi :					
Raport din anii precedenți	87.365				
Beneficiul anului curent	87.365				
		15,399.061			15,399.061
Conturi de ordine :			Conturi de ordine :		
Cauțiuni statutare		300.000	Deponenți de cauțiuni statutare		300.000
Debitori pt. aval și scrisori de gar. date			Creditori pt. aval și scrisori de gar. date		
de bancă :			de bancă :		
In țară		2,373.180	In țară		2,373.180
Efecte comerciale în gaj :			Deponenți de efecte comerciale în gaj :		
In portofoliu		269.487	Deponenți de cambii de circulațiune :		269.487
Cambii de circulațiune :			Remitenți de efecte spre încasare :		13.002.835
In portofoliu		13,002.835	Deponenți de ipotecă, cesiuni, mărfuri în		296.654
Efecte spre încasare :			gaj și gar. diverse		17,561.523
In portofoliu		296.654	Deponenți de titluri de gaj :		207.488
Ipoteci, cesiuni, mărf. în gaj și gar. div.			Deponenți de tit și alte val. în păstrare		
In portofoliu		17,561.523	Din țară		1,065.779
Titluri în gaj :			Creditori pentru acreditive și diverse		12.000
In portofoliu		207.488			
Depozite de titl. și alte valori în păstrare		1,065.779			
Debitori pentru acreditive și diverse		12.000			
		35,088.946			35,088.946

Debit

Contul profit și pierdere

Credit

Cheltuieli de administrație :			Dobânzi încasate :		
Salarii și indemnizații	666.400		Dela Portofoliul de Scont	698.222	
Diverse	354.280	1,020.680	Dela Debitori	410.317	1,108.539
Impozite și taxe			Comisioane încasate		131.251
Dobânzi plătite :			Venitul portofoliului de titluri :		
La Depuneri	223.430		Din diferențe de curs realizate	16.780	
La Rescont	14.006		Din cupoane exigibile	7.115	23.895
La alți creditori	150.014	387.450	Venitul imobilelor		264.250
Pierderi :			Beneficii diverse		76.138
Reportat din anii precedenți		87.365	Încasări din creanțe amortizate		10.095
		1,614.168			1,614.168

Consiliul de Administrație.

Caransebeș, la 31 Decembrie 1939.

Expert contabil Fischer dir. executiv.

Președinte: Pavel Goanță.

Verificat și găsit în conformitate cu codul de comerț și legea bancară: Consiliul de Cenzori.